

gaaer ud. — Den af Udvalget foreslaaede § 12 er i det Væsentlige af samme Indhold som § 2 i Lovudkastet om Forvaltningen af de Umyndiges Midler. Det vil imidlertid ved Sammenligning af de to Paragrapher sees, at der af Udvalget er foreslaaet en lille Forandring i 2det Stykke af Paragraphen. Der er nemlig der bestemt, at, forsaavidt der under det i Paragraphen omhandlede Udlæg er indbefattet Obligationer eller andre besligte Activer, bør disse, forinden de afgives til den beskikkede Bærg, eller med hans og Skifterettens Samtykke forblive hos Udlægsdebitor, forsynes med Forbudsaaetegnning af Skifteforvalteren. Udvalget har kun gjort den Forandring i dette Stykke, at det har udslettet, hvad der er bemærket om, at saadanne Obligationer og Activer skulle kunne afgives til den beskikkede Bærg; thi det er et Tilfælde, der efter Udvalgets Mening ikke bør forekomme. Den almindelige Regel er jo den, at, naar der er Obligationer og Activer saavel i et saadant Bo, som denne Paragraph handler om, som overhovedet i hvilket som helst Arvebo, da bør disse anvendes til deraf at udlægge vedkommende Arvingers Arvelod, enten ved at de udlægges in natura eller ved, at de realiseres, og den Undtagelse, der ved Rescript af 7de Februar 1794 er givet til Fordeel for Umvendiges Forældre, kan ikke komme til Anvendelse, hvor der er saadanne Obligationer eller Activer i Bo; thi det hedder udtrykkelig i Rescript af 7de Februar 1794, at kun da skal den Umvendige lade sig nøje med en almindelig Pantestikkerhed i den Esterlevendes Bo, naar hans Arvelod ikke kan udlægges, uden at det Gods, som den Esterlevende behøver til sit Næringsbrug eller til det daglige Livs Brug, maa realiseres, for at den Umvendiges Arvelod deraf kan udbringes; men er der Obligationer eller Activer, da bør disse ikke overlades den Esterlevende, men bør anvendes saavidt muligt til deraf at staae den Umvendige hans Arvelod udlagt. Nu har Udvalget ikke villet bestride den Mulighed, hvorfra Regjeringsudkastet er gaaet ud, at der undtagelsesviis kunde gives saadanne Tilfælde, hvor det dog kunde være rigtigt at overlade den Esterlevende at beholde saadanne Papirer; det skulde jo vel navnlig være saadanne Til-

fælde, hvor der maatte etableres et Fællesskab imellem den Umvendige og den Esterlevende med Hensyn til saadanne Activer, eller hvor der efter Activernes eieendommelige Natur kunde kræves Sagttagelse af Udskiltigt, som det vilde være naturligt at overlade til den Esterlevende istedetfor at lade Overformyndernet besørge det. Jeg siger, Udvalget har ikke troet at kunne bestride, at saadanne Tilfælde kunne indtræde, og har derfor heller ikke i denne Henseende gjort nogen Forandring i Regjeringsudkastet; men derimod har Udvalget meent, at der ikke vil kunne være Tilfælde, hvor de kunne være at udlevere til Bærgen; thi kunne de udleveres til Bærgen, saa kunne de ligesaa godt indsættes i Overformyndernet. — Forrigt ere de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet i Lovforslagets § 2, af mindre Betydning. De bestaae deri, at man har foreslaaet „Skifteforvalter“ ombyttet med „Skifteret“, at man har foreslaaet et lille Tillæg i Slutningen af Paragraphen, som kun gaaer ud paa en Tydeliggjærelse, og endelig at man, istedetfor at det i Paragraphen hedder, at en Forandring i den de Umvendige givne Sikkerhed skal kunne tilstedes af Justitsministeren eller af den Autoritet, som han dertil maatte bemyndige, har foreslaaet, at det skulde hedde, at saadan Forandring i Sikkerheden kan tilstaaes af Overøvrigheden. Saaledes er Forholdet nu efter Justitsministeriets Circulaire af 1ste Juni 1857, og der kan aldeles ikke være nogen Grund, hvorfor disse Forretninger ikke ogsaa fremtidigt skulde kunne besørges af Overøvrigheden. — Udvalgets § 13 svarer til Lovudkastets § 3. Der er kun gjort den Forandring, at, istedetfor at det efter Lovudkastet skal være overladt til Justitsministeriet eller den Autoritet, dette dertil bemyndiger, at indbrømme Bærgpenge, skal det nu altid være Justitsministeren, der skal give en saadan Tilladelse. Det er altsaa kun undtagelsesviis, at Bærgerne skulle have Betaling for det lidet betydelige Hverv, de have at udføre, og i saadanne enkelte Tilfælde har man meent, at Udskiltigt kan tale for, at den locale Myndighed ikke faaer den endelige Afgjørelse. — Dernæst har Udvalget foreslaaet, at de Ord i 5te og 6te Linie „og i Særdeleshed“ skulle forandres til „eller“, det vil sige: